

Sygn. akt: III C 19/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Suhecka
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Schultz

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko K. K. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Joanna Suhecka

Sygn. akt III C 19/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 grudnia 2015r. wydanego w postępowaniu uproszczonym

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. K. (1) kwoty 1537,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami opisanymi w pozwie oraz kosztami procesu.

Powód wskazał, że powyższej kwoty dochodzi tytułem należności ujętych w wystawionych na rzecz pozwanego fakturach za dostarczane paliwo gazowe i notach odsetkowych za brak terminowych płatności.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 8 października 2014r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany od powyższego nakazu wniósł sprzeciw. Pozwany wskazał, że w dniu 18 marca 2014r. dokonano demontażu paliwa gazowego, lecz nie uczestniczył on w tej czynności i nie miał możliwości weryfikacji odczytu stanu licznika na gazomierzu. Podniósł dalej, że lokal, do którego licznik był podłączony, od dłuższego czasu nie był użytkowany z powodu prowadzenia w nim kapitalnego remontu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 stycznia 2013r. została zawarta umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego pomiędzy (...) S.A. w W. a K. K. (1), na podstawie której sprzedawca zobowiązał się do dostarczania paliwa gazowego na adres odbiorcy przy ul.

(...) w S.. Paliwo miało być odbierane przez kocioł gazowy co i cw o mocy 24 kW. Odbiorca został zakwalifikowany do grupy taryfowej W-2.1. Zgodnie z umową usługę dystrybucji paliwa gazowego do instalacji znajdującej się w obiekcie wykonywał operator systemu dystrybucyjnego w oparciu o umowę zawartą ze sprzedawcą. Odbiorca zobowiązał się, że będzie nabywał i odbierał paliwo gazowe wyłącznie w celu jego zużycia na potrzeby gospodarstw domowego, niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Integralną częścią umowy były ogólne warunki umowy oraz taryfa.

dowód:

- umowa kompleksowa k. 29-30
- decyzja z dnia (...). k. 34-52
- taryfa (...) k. 53-60

W dniu 1 sierpnia 2014r. została zawarta umowa przeniesienia zorganizowanej części przedsiębiorstwa tytułem wniesienia wkładu niepieniężnego na pokrycie kapitału zakładowego spółki z o.o. pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Ze spółki (...) S.A. w W. została wydzielona zorganizowana część przedsiębiorstwa pod nazwą (...), której przedmiotem działalności jest między innymi sprzedaż paliw gazowych na rzecz klientów detalicznych i klientów z sektora biznesowego o mniejszym wolumenie zużycia oraz obsługa umów o świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych, w tym prowadzenie rozliczeń umów z operatorem systemu dystrybucyjnego. W skład (...) wchodzi między innymi prawa z wszystkich zawartych przez (...) S.A. umów detalicznych w rozumieniu §1 pkt 1.6 umowy przeniesienia.

n iesporne, a nadto d owód:

- umowa przeniesienia k. 61-66

W dniu 24 grudnia 2013r. (...) Oddział Handlowy w Poznaniu wystawił wobec K. K. (2) fakturę za gaz ziemny za okres od 24 października 2013r. do 24 grudnia 2013r., w oparciu o prognozowane zużycie paliwa gazowego. W fakturze przyjęto ilość zużycia 75 m³, od którego naliczono opłatę za paliwo w wysokości 103,79 zł brutto i opłatę sieciową zmienną w wysokości 39,77 zł brutto oraz uwzględniono opłatę abonamentową w wysokości 14,74 zł brutto za 2 miesiące i opłatę sieciową stałą w wysokości 29,64 zł brutto za 2 miesiące. Łączna wartość faktury wyniosła 187,94 zł brutto. Termin płatności został wyznaczony na 7 stycznia 2014r.

dowód:

- faktura k. 24

W dniu 24 lutego 2014r. została wystawiona faktura za gaz ziemny za okres od 24 grudnia 2013r. do 24 lutego 2014r., w oparciu o prognozowane zużycie paliwa gazowego. W fakturze przyjęto ilość zużycia 75 m³ od którego naliczono opłatę za paliwo w wysokości 103,79 zł brutto i opłatę sieciową zmienną w wysokości 39,77 zł brutto oraz uwzględniono opłatę abonamentową w wysokości 14,74 zł brutto za 2 miesiące i opłatę sieciową stałą w wysokości 29,64 zł brutto za 2 miesiące. Łączna wartość faktury wyniosła 187,94 zł brutto. Termin płatności został wyznaczony na 10 marca 2014r.

dowód:

- f aktura k. 25

W dniu 18 marca 2014r. gazomierz, przez który dostarczane było paliwo gazowe do nieruchomości przy ul. (...) w S., na zlecenie (...) sp. z o.o. został zdemontowany przez dwóch pracowników (...) Spółki (...). Powodem zlecenia demontażu było nieregulowanie przez odbiorcę należności z tytułu opisanych wyżej faktur. Gazomierz znajdował się na zewnątrz lokalu, a przy demontażu odbiorca nie był obecny. Na druku wystawionym w związku ze zleceniem odcięcia dopływu

paliwa gazowego zapisano, iż wskazanie licznika wynosi (...). W tym okresie w (...) Spółce (...) obowiązywała procedura, że przy demontażu gazomierza wykonywano zdjęcie stanu licznika aparatem fotograficznym. Z powodu braku sprzętu stan licznika gazomierza przy ul. (...) w S. nie został udokumentowany za pomocą zdjęcia.

dowód:

- wy druk k. 85

- częściowo zeznania R. B. k. 107-108

- częściowo zeznania S. K. k. 108-109

W dniu 20 marca 2014r. została wystawiona faktura rozliczeniowa obejmująca okres od 9 sierpnia 2013r. do 18 marca 2014r. W rozliczeniu przyjęto, że stan odczytu na dzień 9 sierpnia 2013r. wynosił 0 m³ a stan na dzień 18 marca 2014r. – 815 m³. Od wartości 815 m³ naliczono opłatę za paliwo w kwocie 1189,81 zł brutto i opłatę dystrybucyjną zmienną w kwocie 416,80 zł brutto. W rozliczeniu uwzględniono także opłatę abonamentową za cenę netto 5,99 zł, łącznie za 7 miesięcy w wysokości 51,58 zł brutto, opłatę sieciową stałą za cenę netto 12,05 zł, łącznie za 4 miesiące w wysokości 59,28 zł brutto oraz opłatę dystrybucyjną stałą za cenę 9,33 zł netto, łącznie za 3 miesiące w wysokości 34,43 zł brutto. Łączna wartość należności z rozliczenia wyniosła 1.751,90 zł. Po odliczeniu należności ujętych w fakturach prognozowanych obciążono odbiorcę kwotą 1153,63 zł. Termin płatności został wyznaczony na 3 kwietnia 2014r. Jednocześnie obciążono odbiorcę odsetkami ustawowymi za brak terminowej płatności faktur prognozowanych, w łącznej kwocie 8,29 zł.

dowód:

- r ozliczenie k. 27

- f aktura k. 26

- n ota odsetkowa k. 28

Pismem z dnia 8 sierpnia 2014r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1537,80 zł w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pismo zostało pozwanemu doręczone, na wskazany w umowie kompleksowej adres doręczeń w dniu 18 sierpnia 2014r.

dowód:

- wezwanie z dowodem doręczenia k. 31-33

W okresie od stycznia 2013r. do marca 2014r. lokal przy ul. (...) w S. nie był użytkowany. Do marca/kwietnia 2015r. były prowadzone w nim prace remontowe przygotowujące lokal pod biuro zakładu pogrzebowego.

Dowód:

- zeznania D. K. k. 109

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zostało oddalone.

Powód dochodził zapłaty z tytułu umowy łączącej strony kompleksowej dostarczania paliwa gazowego z dnia 3 stycznia 2013r. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U.2012.1059) dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji. Fakt, iż strony łączyła umowa tego rodzaju pozostawał poza sporem. Kwestią podlegającą rozstrzygnięciu

było to, jaką należność za okres objęty sporem pozwany winien z tytułu zawartej umowy uiszczyć, a w szczególności, jakie było wskazanie na liczniku gazomierza w dacie jego zdemontowania. Dodatkowo pozwany podnosił, że faktury będące podstawą żądania nie były mu doręczane. Ta ostatnia okoliczność mogła mieć jednak wyłącznie wpływ na termin wymagalności zgłoszonych roszczeń.

Zgodnie z art. 6 k.c. obowiązek wykazania danej okoliczności spoczywa na tym, kto z tej okoliczności wywodzi skutki prawne. Przepis art. 232 zd. pierwsze k.p.c. nakłada na strony obowiązek naprowadzenia dowodów na okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia. Dopuszczenie dowodu przez sąd z urzędu może nastąpić tylko w przypadkach wyjątkowych. Co do zasady sąd przeprowadza postępowanie dowodowe w granicach zakreślonych przez strony i w ramach podjętej przez nich inicjatywy dowodowej, dokonując na tej podstawie rozstrzygnięcia co do okoliczności istotnych dla istnienia i wysokości zgłoszonego żądania. Spoczywający na stronie powodowej obowiązek dowodowy obejmuje zarówno wykazanie zasady odpowiedzialności strony pozwanej jak i wysokości roszczenia. Z kolei strona pozwana, przecząc żądaniu pozwu, winna naprowadzić dowody na okoliczności niweczące zgłoszone żądanie lub podważające jego istnienie co do zasady lub w określonej wysokości.

W ramach stanowiska zaprezentowanego przez pozwanego znalazły się zarzuty dotyczące demontażu gazomierza, a mianowicie tego, że czynność ta nie była zgodna z umową stron oraz została przeprowadzona bez udziału pozwanego. W odniesieniu do tego rodzaju zarzutów stwierdzić należy, że mają one jedynie poboczne znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu w niniejszym procesie. Przedmiotem żądania pozwu jest bowiem należność wynikająca z tego, że w okresie od 9 sierpnia 2013r. do 18 marca 2014r. dla lokalu przy ul. (...) w S. zamontowany był gazomierz i na podstawie łączącej strony umowy do lokalu tego było doprowadzane paliwo gazowe. Dla istnienia tej należności nie ma znaczenia, czy powód poprzez demontaż gazomierza wypowiedział umowę i czy uczynił to w sposób skuteczny. Podstawa faktyczna żądania obejmuje wyłącznie okres podłączenia gazomierza do lokalu wskazanego w umowie oraz ilość dostarczonego i odebranego w tym okresie paliwa gazowego. Oznacza to, że przedmiotem weryfikacji jest to, jaką należność pozwany winien uiszczyć na rzecz powoda z tytułu łączącej ich umowy o dostawę paliwa gazowego w okresie od 9 sierpnia 2013r. do 18 marca 2014r.

Na okoliczność ilości pobranego paliwa gazowego Sąd dysponował przedłożoną przez pozwanego kserokopią wydruku, jaki pozwany otrzymał od powoda tytułem informacji, że gazomierz w lokalu przy ul. (...) w S. został zdemontowany, a nadto zeznaniami zgłoszonych przez powoda świadków R. B. i S. K. oraz zeznaniami świadka wskazanego przez pozwanego D. K.. Analiza treści tych dowodów w świetle zakwestionowania przez pozwanego zużycia paliwa w ilości 815 m³ w okresie objętym sporem nie pozwoliła na uznanie, iż powód wykazał prawidłowość rozliczenia i wystawionej na jego podstawie faktury (k. 26 i 27 akt). Wskazać w tym miejscu należy, że jakkolwiek na pozwanym spoczywał obowiązek regulowania faktur wystawionych na podstawie prognozowanej ilości zużycia gazu, to jednak, z uwagi na to, iż żądanie obejmuje rozliczenie za cały okres realizacji umowy stron, od montażu gazomierza do jego demontażu, to aktualnie powód może się od pozwanego domagać jedynie zapłaty należności z tytułu dostarczania paliwa gazowego według faktycznego jego zużycia. Decydującą dla rozstrzygnięcia, a jednocześnie sporną kwestią było to, jaki stan licznika gazomierza istniał w dniu jego demontażu tj. 18 marca 2014r. W odniesieniu do tej okoliczności inicjatywa dowodowa strony pozwanej okazała się nieskuteczna i niewystarczająca.

Oczywistym jest, że dostateczny dowodem na okoliczność wysokości zużycia paliwa gazowego nie mogło być rozliczenie oraz faktura rozliczeniowa, mieszczące się na k. 26 i 27 akt. Są to dokumenty prywatne pochodzące od powoda i podmiotów działających na jego zlecenie, których moc dowodowa nie wykracza poza treść art. 245 k.p.c.

Jedynym dokumentem potwierdzającym stan licznika w chwili demontażu gazomierza jest przedłożony przez pozwanego wydruk, wypełniony przez pracowników (...) Spółki (...) przy demontażu gazomierza, na którym odnotowano stan licznika jako wartość (...). W sprawie zostały jednak ujawnione okoliczności, które poddają w wątpliwość, czy zapis ten odpowiada rzeczywistemu wskazaniu licznika w momencie odjęcia dopływu paliwa gazowego. Zgłoszeni przez powoda świadkowie nie byli w stanie potwierdzić okoliczności, iż gazomierz przy ul. (...) w S. zawierał wskazanie poboru paliwa gazowego na 815 m³. Z uwagi na ilość wykonywanych, powtarzających się czynności służbowych, nie pamiętali oni żadnych indywidualnych okoliczności związanych z demontażem przedmiotowego

gazomierza i jego odczytem, a dodatkowo świadek R. B. wykluczył, aby brał udział przy czynnościach odjęcia dopływu paliwa gazowego do wskazanego lokalu. Świadcowie byli w stanie przedstawić jedynie, w jaki sposób odbywa się procedura demontażu gazomierza, jakiego rodzaju są wówczas podejmowane formalności, jak wygląda dokument potwierdzający demontaż, jakie informacje się na nim zamieszcza i w jaki sposób przekazuje się odbiorcy informację o zdjęciu gazomierza. Porównanie treści ich zeznań w tym zakresie prowadzi do wniosku, że nie są one w pełni zgodne. Świadcowie podali częściowo rozbieżne informacje co do tego, jakiego rodzaju dokument przekazuje się odbiorcy. Świadek R. B. zeznał, że jeśli odbiorca nie jest obecny przy demontażu, cały wypełniony wydruk, którego część znajduje się w aktach sprawy na k. 85, przekazuje się do biura dostawcy, a na odrębnym druku informuje się odbiorcę o demontażu pozostawiając ten druk w skrzynce pocztowej lokalu, dla którego był zamontowany zdjęty gazomierz. Natomiast świadek S. K. podał, że druk wypełniany przy demontażu ma dwie części, z którego zawsze jedna jest przeznaczona dla dostawcy, a druga dla odbiorcy i jeśli nie jest on obecny przy demontażu, to wkładana jest w drzwi lokalu, gdzie nastąpił demontaż lub do skrzynki pocztowej tego lokalu. Co jednak istotniejsze, świadek S. K., którego podpis znajduje się na druku dostarczonym pozwanemu, a zatem który uczestniczył w czynnościach demontażu gazomierza, zeznał, iż w 2014r. pracowników obejmowała procedura, według której stan licznika gazomierza winien zostać udokumentowany za pomocą zdjęcia aparatem fotograficznym. Świadek jednocześnie przyznał, że z uwagi na braki w sprzęcie, obowiązek ten często nie był realizowany. Ponadto podał, że po demontażu gazomierz jest zdawany do magazynu, gdzie również odnotowuje się jego nr i stan licznika, analogicznie na jak na druku sporządzanym przy demontażu licznika, którego część znajduje się na k. 85 akt. Z informacji przedstawionych przez świadka S. K. wynika zatem, że stan licznika nie został pod względem formalnym prawidłowo udokumentowany, bowiem brak jest zdjęcia stanu licznika, a w każdym razie tego rodzaju dokument nie został zgłoszony jako dowód w sprawie. Ponadto wypełnienie druku przez pracowników demontujących gazomierz nie było jedyną czynnością dokumentującą stan licznika. Stan ten był odnotowywany również w magazynie, do którego gazomierz po demontażu był zdawany. Oznacza to, że strona powodowa miała możliwość skorzystania z innych dokumentów, niż zgromadzone w niniejszej sprawie, które – w razie zbieżności informacji co do stanu licznika – mogłyby potwierdzić prawidłowość odczytu odnotowanego na druku dostarczonym pozwanemu (k. 85 akt). Brak inicjatywy dowodowej w tym kierunku, przy uwzględnieniu, że dowody osobowe zgłoszone przez powoda nie zawierały indywidualnych informacji dotyczących gazomierza objętego sporem, poddaje w wątpliwość moc dowodową dokumentu na k. 85 akt w zakresie dotyczącym wskazania licznika. Wątpliwość tą dodatkowo potęgują okoliczności przedstawione przez świadka D. K., z których jednoznacznie wynika, że w okresie objętym sporem lokal nie był używany zgodnie z jego przeznaczeniem, a w lokalu były prowadzone wyłącznie prace remontowe mające na celu przystosowanie go do prowadzenia działalności gospodarczej. Doświadczenie życiowe pozwala sądzić, że w czasie, gdy w lokalu prowadzony jest kapitalny remont, a nadto nie jest używany, zwykle w lokalu nie skorzysta się z urządzeń pobierających gaz ziemny, a w danym przypadku brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że paliwo to mogło być używane do ogrzania lokalu, a przy tym korzystanie z tej formy ogrzewania spowodowałoby niewątpliwie wyższe zużycie gazu.

W konsekwencji powyższego Sąd uznał, że przyjęty do rozliczenia stan gazomierza – 815 m³ nie został należycie wykazany, a co za tym idzie rozliczenie za okres od 9 sierpnia 2013r. do 18 marca 2014 zł stanowiące podstawę żądania nie można uznać za prawidłowe.

Przyznać jednak należy, co omyłkowo zostało pominięte przy wydawaniu wyroku, że na wysokość żądania objętego pozwem ma wpływ nie tylko ilość przesłanego i odebranego gazu, lecz także opłaty stałe, obciążające odbiorcę niezależnie od tego, czy i w jakiej wysokości pobrał paliwo gazowe tj. opłata abonamentowa oraz opłata sieciowa stała lub opłata dystrybucyjna stała. Z tego tytułu powód dochodził:

- opłaty abonamentowej za okres 7 miesięcy w kwocie po 5,99 zł netto za miesiąc tj. łącznie 41,93 zł netto a 51,58 zł z VAT;

- opłaty sieciowej stałej za okres 4 miesięcy w kwocie po 12,05 zł netto za miesiąc tj. łącznie 48,20 zł netto a 59,28 zł z VAT

- opłaty dystrybucyjnej stałej za okres 3 miesięcy w kwocie po 9,33 zł netto za miesiąc tj. łącznie 27,99 zł netto a 34,43 zł z VAT.

Suma powyższych należności wynosi 145,29 zł.

Pozwany niewątpliwie jest zobowiązany do pokrycia opłat stałych za okres od 9 sierpnia 2013r. do 18 marca 2014r. a więc za 7 miesięcy. Na podstawie przedłożonych przez powoda taryf możliwym jest jednak zweryfikowanie dwóch, z trzech zastosowanych stawek, a mianowicie stawki 5,99 zł opłaty abonamentowej (k. 58 v) i opłaty dystrybucyjnej w kwocie 9,33 zł (k. 42), brak jest natomiast danych co do opłaty sieciowej stałej wskazanej w rozliczeniu na kwotę 12,05 zł, która – jak należy wnosić z rozliczenia – została zastąpiona opłatą dystrybucyjną.

W odniesieniu do żądania ujętego w nocie odsetkowej, to z uwagi na to, że powód nie wykazał, że skutecznie wezwał pozwanego do zapłaty poprzez doręczenie mu faktur ani nawet nie podjął inicjatywy dowodowej w tym zakresie, a pozwany okolicznościom tym zaprzeczył, wykluczone było uwzględnienie kwoty 8,29 zł z tytułu odsetek za brak płatności w terminach wyznaczonych w fakturach.

W konsekwencji powyższego roszczenie mogło zostać uwzględnione jedynie co do opisanych wyżej kwot 51,58 zł i 34,43 zł z odsetkami od dnia 2 września 2014r. tj. 14 dni od dnia doręczenia pozwanemu wezwania skierowanego pismem z dnia 8 sierpnia 2014r.

SSR Joanna Suchecka